

Arbejdsmarkedsforhold

1. Arbejdsmarkedslovgivning

Arbejdsmarkedslovgivning

Selvstyret varetager størstedelen af området vedrørende arbejdsmarkedsforhold med hovedvægt på arbejdsformidling, beskæftigelsesfremmende foranstaltninger og regulering af tilgangen af arbejdskraft udefra.

Arbejdsmarkedsområdet hører under Medlem af Naalakkersuisut for Erhverv, Arbejdsmarked og Handel.

Råstofområdet er placeret under Råstofdepartementet mens enkelte andre områder med betydning for beskæftigelsen er placeret under andre landsstyreområder og i to tilfælde under den danske stat.

Den overordnede styring af arbejdsformidling, beskæftigelse og regulering af tilgangen af arbejdskraft sker i henhold til Inatsisartutlov nr. 5 af 8. juni 2014 om arbejdsformidling m.v. og Landstingslov nr. 27 af 30. oktober 1992 om regulering af arbejdskrafttilgangen i Grønland. Endvidere regulerer Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 24 af 26. august 1993 om regulering af arbejdskrafttilgangen i Grønland området. De praktiske opgaver varetages af Departementet for Erhverv, Råstoffer og Arbejdsmarked og af de kommunale arbejdsmarkedsforvaltninger.

De kommunale opgaver består i arbejdsformidling, erhvervs- og uddannelsesvejledning og i oprettelse og gennemførelse af beskæftigelsesfremmende foranstaltninger. Hertil kommer oplysningsvirksomhed og registrering af ledige.

Fra foråret 2006 blev opgaverne overdraget til lokale vejlednings- og introduktionscentre (Piareersarfiit).

Lovgivningen om arbejdsmiljø og Arbejdstilsynet i Grønland hører under den danske stat, hvor Grønland er en særlig tilsynskreds under det danske Arbejdstilsyn. Arbejdsmarkedets parter er repræsenteret i det grønlandske Arbejdsmiljøråd.

Landstingslov nr. 21 af 18. december 2003 om Grønlands Hjemmestyres og kommunernes tjenestemænd i Grønland gælder for selvstyrets og kommunernes tjenestemænd, men ikke for tjenestemænd under den danske stat.

Tjenestemandsretten vedrørende tjenestemænd ansat af staten er underlagt den danske stat. Den grønlandske og danske lovgivning vedrørende personale er så vidt muligt harmoniseret for at skabe ensartede ansættelsesvilkår.

De fleste forhold på arbejdsmarkedets reguleres gennem aftaler mellem parterne på arbejdsmarkedet.

Dog reguleres ret til ferie af minimums regler i Landstingslov nr. 10 af 12. november 2001 om ferie.

For funktionærer gælder endvidere Inatsisartutlov nr. 11 af 29. november 2013 om retsforholdet mellem arbejdsgivere og funktionærer.

Links

Se nærmere om landsstyreområdet for Erhverv, Råstoffer og Arbejdsmarked samt vejlednings- og introduktionscentre på adressen:

www.naalakkersuisut.gl

Se nærmere om Arbejdstilsynet og Arbejdsmiljørådet i Grønland på adressen:

www.at.gl

2. Arbejdsmarkedets organisationer

Arbejdsmarkedets organisationer

Langt hovedparten af lønmodtagerne repræsenteres af grønlandske organisationer. Den største er SIK (Sulinermik Inuussutissarsiuutillit Kattuffiat).

Se nærmere om SIK på adressen: www.sik.gl

I de senere år er der etableret flere faggrupper med selvstændig forhandlingsret, fx for:

Pædagoger, organiseret i Pædagogernes Fagforening, PIP (Perorsaasut Ilinniarsimasut Peqatigiiffiat).

Se nærmere om PIP på denne hjemmeside: www.pip.gl

Journalister, organiseret i Grønlands Presseforening, TP (Tussagassioortut Peqatigiiffiat).

Se nærmere om Grønlands Presseforening på adressen:

<http://www.tusagassioortut.gl/Tusagassioortut-Peqatigiiffiat/>

Teleteknikere, organiseret i Radiotelegrafist Foreningen af 1917 (Attaveqaat).

Se mere om Attaveqaat på denne hjemmeside: www.jumla.dk/attaveqaat

Driftsteknikere, bygningsarbejdere og håndværkere, organiseret i Bygge-, Anlægs- og Trækartellet (BAT).

Se nærmere om kartellet på adressen: www.batkartellet.dk

Læger og tandlæger, organiseret i Grønlands Lægekredsforening og Dansk Tandlægeforening. Se nærmere på adresserne: www.lkf.gl og www.tandlaegeforeningen.dk

Personer, der rekrutteres fra Danmark eller har taget deres uddannelse i Danmark, er typisk repræsenteret af danske lønmodtagerorganisationer.

Forhandlingsretten for tjenestemænd varetages af fire centralorganisationer: Lærernes Fagforening i Grønland Illinniartitsitut Meqqat Atuarfianneersut Kattuffiat (IMAK).

Se nærmere om IMAK på denne hjemmeside: www.imak.gl

Tjenestemændenes Sammenslutning, Atorfillit Kattuffiat (AK).

Se nærmere om AK på denne hjemmeside: www.ak.gl

Akademikernes Sammenslutning i Grønland (ASG).

Se nærmere om ASG på adressen: www.asg.gl

Sundhedskartellet i Grønland, Peqqinnissaq Pillugi Kattuffiit (PPK).

Se nærmere om PPK på denne hjemmeside: www.pk.gl

Arbejdsgiversiden er domineret af de offentlige arbejdsgivere under Grønlands Selvstyre, kommunerne og staten. Koordineringen af de offentliges arbejdsgiveres interesser sker gennem en samrådsaftale.

På det private arbejdsmarked findes flere arbejdsgiverorganisationer: Den største er Grønlands Arbejdsgiverforening (GA).

Se nærmere om GA på denne hjemmeside: www.ga.gl

ILIK, Sulisitsisut Kattuffiat/Arbejdsgiverne i Grønland er med virkning fra den 1. januar 2009 sammenlagt med GA.

Se nærmere om ILIK på denne hjemmeside: www.ga.gl

Sammenslutningen af fiskere og fangere i Grønland, Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK), organiserer kutterejere, jollefiskere og fangere. Se nærmere om KNAPK på denne hjemmeside: www.knapk.gl

NUSUKA, Nunaqavissut Suliffiutillit Kattuffiat organiserer hjemmehørende virksomheder i Grønland.

Se nærmere om NUSUKA på denne hjemmeside: <http://nusuka.com>

3. Kort om arbejdsmarkedstatistikkerne

Kort om arbejdsmarkedstatistikkerne

Grønlands Statistiks arbejdsmarkedstatistik består af to hovedkomponenter: beskæftigelsesstatistikken og ledighedsstatistikken, der begge udgives én gang årligt. Disse to statistikker danner endvidere grundlag for arbejdsstyrkestatistikken, der ligeledes udgives én gang årligt – typisk i forlængelse af ledighedsstatistikken. Alle tre statistikker tager metodisk

udgangspunkt i den internationale arbejdsorganisation ILO's anbefalinger, og statistikkerne tilstræbes således at opfylde de relevante internationale standarder.

De tre arbejdsmarkedstatistikker dækker alene over den fastboende befolkning. Denne er defineret til at være personer, der var bosiddende i landet både i starten og i slutningen af opgørelsesåret. Beskæftigelsen opgøres for alle fastboende personer over 14 år, mens såvel ledigheden som arbejdsstyrken alene opgøres for fastboende i alderen 18-64 år.

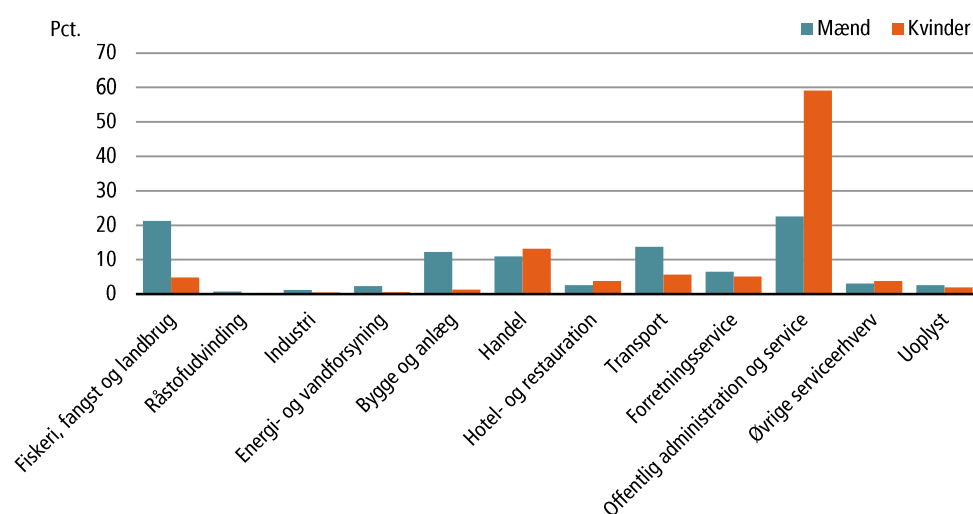
For løbende at kunne følge udviklingen i ledigheden udgiver Grønlands Statistik desuden hver måned opgørelser over registrerede arbejdssøgende, der har henvendt sig til de kommunale arbejdsmarkedskontorer. Disse opgørelser kan ikke sidestilles med en egentlig ledighedsstatistik og skal alene ses som en indikator for den aktuelle konjunkturudvikling i ledigheden.

4. Beskæftigelsen

Beskæftigelsen blandt den fastboende befolkning

Figur 4.1 viser beskæftigelsens branchefordeling i 2013 for mænd og kvinder i den fastboende befolkning. Det fremgår tydeligt af figuren, at der er markante forskelle i, hvilke brancher kønnene er beskæftiget inden for. Således er knap 60 pct. af de beskæftigede kvinder ansat indenfor det offentlige, mens det tilsvarende kun er godt 20 pct. af mændene. Derimod er mændene kraftigt overrepræsenteret indenfor fiskeri, fangst og landbrug samt bygge- og anlægssektoren, hvor andelen af beskæftigede kvinder er forsvindende lille.

Figur 4.1. Branchernes andel af samlet beskæftigelse blandt mænd og kvinder 2013

Kilde: Statistikbanken. <http://bank.stat.gl/ARDBFB1>

Det fremgår af oversigt 4.1, at der er flere mænd end kvinder i beskæftigelse, hvilket dog skal ses i lyset af, at der bor flere mænd end kvinder i landet. I alderen 30-60 år er der ingen større forskelle i kønnenes erhvervsfrekvens, og

i den aldersgruppe er kvinderne således lige så hyppigt i beskæftigelse som mændene er. Derimod er der relativt flere mænd end kvinder i beskæftigelse blandt de 20-30-årige og blandt de ældre over 60 år. Laves opdelingen på byer og bygder fremkommer der derimod betydelige forskelle i erhvervsfrekvensen inden for alle aldersgrupper, således at en betydelig større andel af byboerne er i beskæftigelse sammenlignet med borgerne i bygderne.

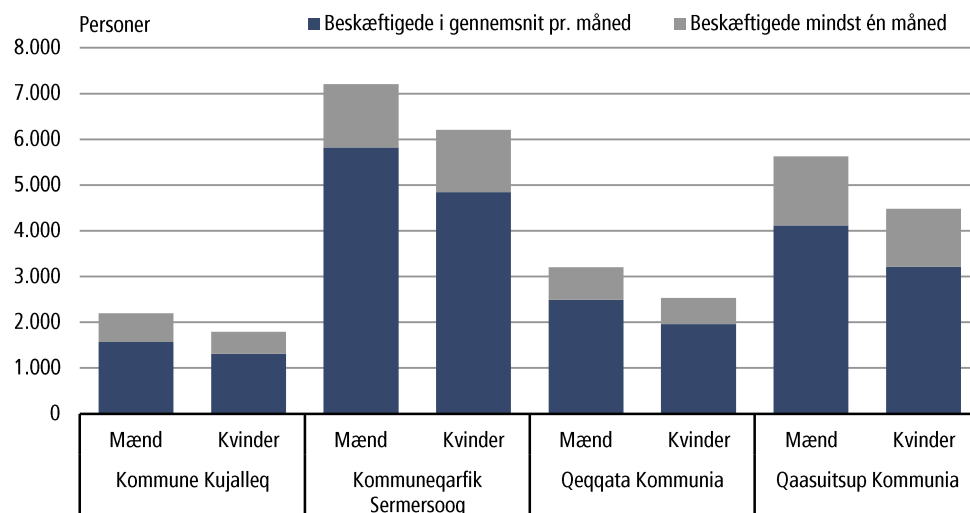
Af oversigten ses det endvidere, at mænd i gennemsnit optjente en væsentlig højere månedsløn end kvinder, og at den gennemsnitlige månedsløn i byerne ligeledes lå et niveau over månedslønnen i bygderne. Mændene tjente således i gennemsnit ca. 7.250 kr. mere end kvinderne, og byboerne næsten 5.000 kr. mere end bygdebogterne pr. måned. Denne opgørelse kan dog ikke anvendes som en egentlig lønstatistik i traditionel forstand, idet der ikke er inddraget centrale faktorer for løndannelsen såsom arbejdstid, jobfunktion og uddannelsesbaggrund.

Oversigt 4.1. Beskæftigelse og løn fordelt på køn og bosted 2013

	Antal hovedbeskæftigede i gennemsnit pr. måned			Gennemsnitlig månedsløn fra hovedbeskæftigelse		
	Alle	Byer	Bygder mm.	Alle	Byer	Bygder mm.
Alle	25.461	22.297	3.164	25.671	26.247	21.606
Mænd	14.109	12.169	1.940	28.909	29.564	24.796
Kvinder	11.352	10.128	1.223	21.646	22.262	16.547

Kilde: Statistikbanken. <http://bank.stat.gl/ARDBFB1>

Figur 4.2 viser beskæftigelsen i de fire kommuner opdelt efter køn. Figuren angiver dels den gennemsnitlige beskæftigelse pr. måned (mørke blå), og dels hvor mange personer, der i alt har været i beskæftigelse i løbet af året (det mørkeblå og grå). De mørkeblå områder kan således tolkes som en form for gennemsnitlig arbejdskraftsreserve, der midlertidig er uden beskæftigelse. Det kan bemærkes at denne reserve er relativt lige stor – omkring 25 pct. af det samlede antal beskæftigede i løbet af året – uanset om man sammenligner mellem kommuner eller mellem køn.

Figur 4.2. Beskæftigelsen fordelt på køn og kommune 2013

Kilde: Statistikbanken. <http://bank.stat.gl/ARDBFB3>

I oversigt 4.2 er antallet af fastboende borgere i beskæftigelse opgjort for de enkelte distrikter og yderligere ned på byer og bygder. Bortset fra enkelte lokale udsving flugter opgørelsen pænt med befolkningstallene i de enkelte distrikter, således at jo flere borgere der er bosiddende i et distrikt, desto flere er i beskæftigelse.

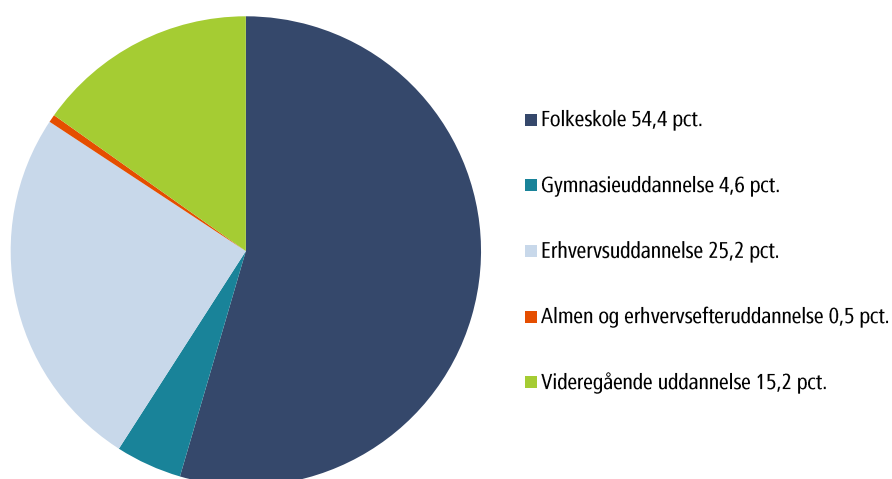
Oversigt 4.2. Antal beskæftigede personer i gennemsnit pr. måned i distrikterne 2013

	Alle	Byer	Bygder mm.
Hele landet (inkl. områder uden for distriktsindeling)	25.461	22.297	3.164
Nanortalik	665	500	165
Qaqortoq	1.480	1.431	49
Narsaq	734	598	136
Ivittuut	11	0	11
Paamiut	687	637	50
Nuuk	8.847	8.717	130
Maniitsoq	1.435	1.138	297
Sisimiut	3.018	2.593	425
Kangaatsiaq	411	210	201
Aasiaat	1.347	1.285	62
Qasigianniguit	589	562	27
Ilulissat	2.268	2.092	176
Qeqertarsuaq	382	370	12
Uummannaq	1.050	592	458
Upernavik	1.042	486	556
Qaanaaq	243	204	39
Tasiilaq	984	735	248
Illoqqortoormiut	142	138	4

Kilde: Statistikbanken. <http://bank.stat.gl/ARDBFB6>

Figur 4.3 viser, hvordan de beskæftigede i 2013 var fordelt på højest fuldført uddannelse. Det kan bemærkes, at over halvdelen – eller helt præcist 54,5 pct. – af de beskæftigede ikke havde anden uddannelse udover folkeskolen. Det kan endvidere noteres, at omkring en fjerdedel af de beskæftigede havde en erhvervsuddannelse, mens ca. 15 pct. havde en videregående uddannelse.

Figur 4.3. Beskæftigelsens uddannelsesbaggrund 2013

Kilde: Statistikbanken. <http://bank.stat.gl/ARDBFB6>

Oversigt 4.3. viser at over halvdelen af de beskæftigede ikke har fuldført anden uddannelse end folkeskolen. Antallet af personer uden anden uddannelse er dog aftagende, mens antallet af beskæftigede personer i alle andre uddannelseskategorier er voksende. Oversigten viser også, at der er en sammenhæng mellem uddannelsesniveau og gennemsnitsløn. Eksempelvis tjener personer med en videregående uddannelse i gennemsnit næsten dobbelt så meget som personer uden anden uddannelse end folkeskolen.

Oversigt 4.3. Beskæftigelse og gennemsnitlig månedsløn fordelt på højest fuldførte uddannelse

	Antal hovedbeskæftigede i gennemsnit pr. måned					Gennemsnitlig månedsløn fra hovedbeskæftigelse				
	2009	2010	2011	2012	2013	2009	2010	2011	2012	2013
Alle	25.864	25.583	25.489	25.501	25.461	22.557	23.552	24.515	25.227	25.671
Folkeskole	15.463	14.880	14.445	14.132	13.882	17.990	18.797	19.724	20.535	20.994
Gymnasieuddannelse	911	960	1.026	1.092	1.160	24.424	25.003	25.774	25.589	24.599
Erhvervsuddannelse; Samlet	6.082	6.190	6.242	6.363	6.418	25.879	26.606	27.109	27.415	27.606
Erhvervsuddannelse; Kunst og humaniora	140	140	141	153	144	26.963	27.508	27.405	25.882	27.170
Erhvervsuddannelse; Erhverv, administration og jura	1.472	1.487	1.516	1.522	1.529	25.476	26.100	26.157	26.248	26.712
Erhvervsuddannelse; Ingeniørvidenskab, produktion og konstruktion	2.244	2.262	2.261	2.326	2.327	28.908	29.569	29.995	30.641	30.399
Erhvervsuddannelse; Landbrug, skovbrug, fiskeri og veterinær	259	252	256	271	260	23.886	26.998	28.625	28.904	31.235
Erhvervsuddannelse; Sundhed og velfærd	1.249	1.298	1.288	1.292	1.359	19.794	20.534	20.954	21.019	21.477
Erhvervsuddannelse; Servicesektor	659	674	705	718	708	28.248	29.000	30.383	30.425	30.616
Erhvervsuddannelse; Øvrige	60	76	76	80	89	29.184	27.836	28.458	29.938	29.700
Almen og erhvervsefteruddannelse	97	102	106	122	137	14.201	15.099	15.960	17.691	19.121
Videregående uddannelse	3.312	3.452	3.670	3.792	3.865	37.513	38.421	38.852	39.181	39.809

Kilde: Statistikbanken. <http://bank.stat.gl/ARDBFB8>

5. Ledigheden

Kort om ledighedsstatistikken

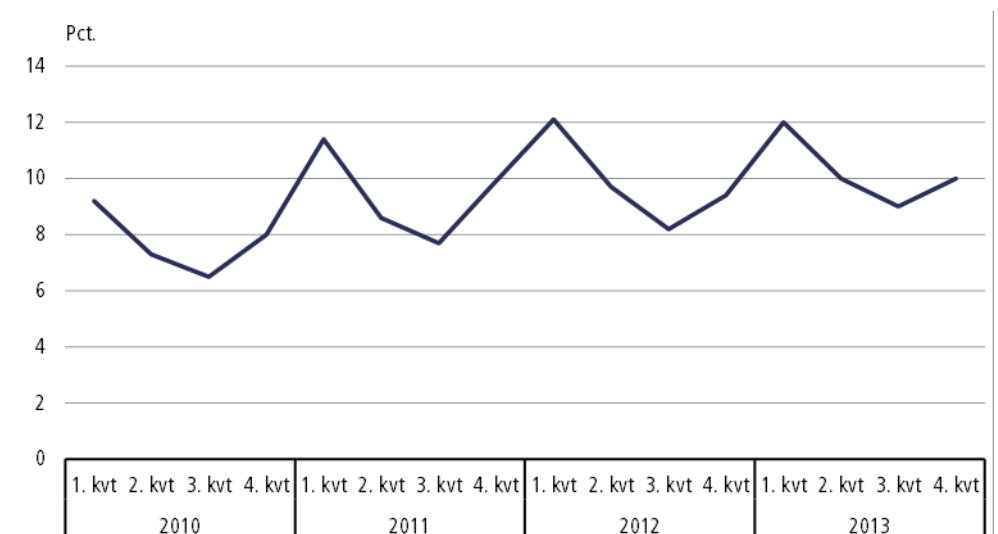
Datagrundlaget for den årlige ledighedsstatistik er dels de månedlige kommunale registreringer af arbejdssøgende og dels Grønlands Statistiks beskæftigelsesregister. I lighed med beskæftigelsesstatistikken tager ledighedsstatistikken metodisk udgangspunkt i den internationale arbejdsorganisation ILO's definitioner, og statistikken opfylder således – i det omfang de tilgængelige data muliggør det – de internationale standarder på området. En væsentlig betingelse i ILO-definitionen af ledighed er, at en person kun kan betragtes som ledig, såfremt vedkommende ikke har været i beskæftigelse i opgørelsesperioden. Derfor opgøres ledigheden i praksis ved med udgangspunkt i de månedlige registreringer af arbejdssøgende at frasortere de personer, der også er registreret som værende i beskæftigelse i den pågældende måned. Ledighedsstatistikken opgøres kun for den fastboende befolkning, der har været bosat i landet i hele opgørelsesåret.

Ud over den årlige ledighedsstatistik offentliggør Grønlands Statistik månedligt opgørelser over registrerede arbejdssøgende. Disse opgørelser skal alene betragtes som indikatorer for en øjeblikkelig udvikling i ledigheden og må ikke forveksles med en egentlig ledighedsstatistik – blandt andet fordi kriteriet om ikke at være i beskæftigelse ikke indgår i opgørelserne. I det følgende præsenteres udelukkende resultater fra den årlige ledighedsstatistik.

Ledigheden blandt den fastboende befolkning

Som det fremgår af figur 5.1 er der store sæsonudsving i ledigheden, således at vinterhalvåret er kendetegnet ved en høj ledighed, mens der om sommeren er færrest ledige. En modsatrettet årsrytme forekommer i beskæftigelsen, og således er arbejdsstyrkens størrelse betydelig mere stabil hen over året.

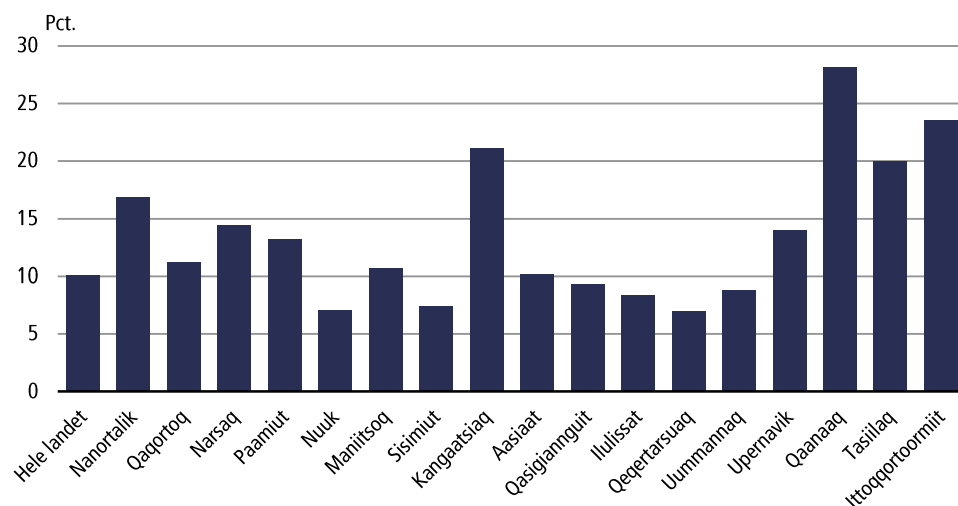
Figur 5.1. Udviklingen i ledighedsprocenten i gennemsnit pr. måned 2010-2013

Kilde: Statistikbanken. <http://bank.stat.gl/ARDLED4>

Figur 5.2 viser, at der er virkelig store forskelle i ledighedsprocenten i de enkelte distrikter. Således har Qeqertarsuaq distrikt med ca. 7 pct. af arbejdsstyrken den laveste ledighed i landet, mens Kangaatsiaq, Qaanaaq, Illoqortoormiut og Tasiilaq distrikter med ledighedsprocenter på omkring 20 pct. eller derover er de hårdest ramte distrikter. På landsplan lå ledigheden på 10,1 pct. i gennemsnit pr. måned i 2013.

Figur 5.2. Ledigheden i gennemsnit pr. måned fordelt på distrikter 2013

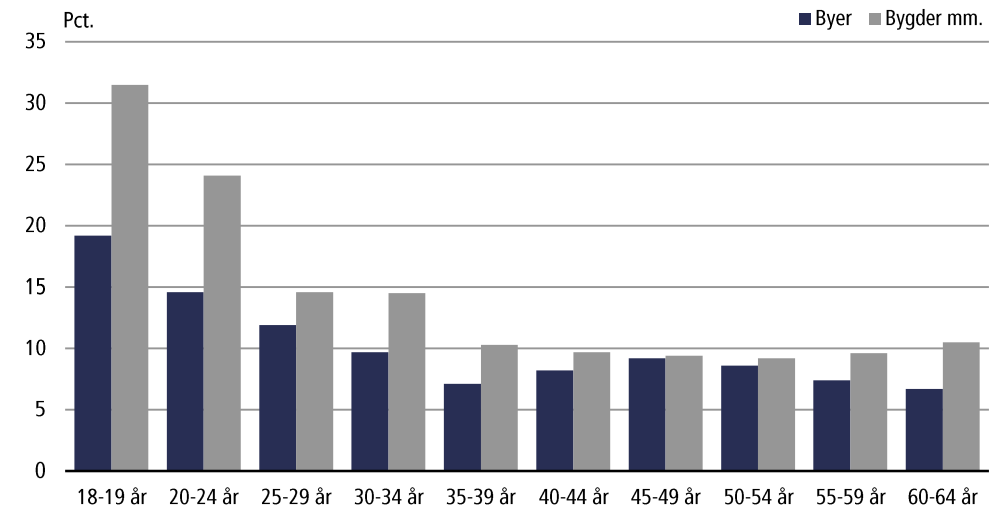

Kilde: Statistikbanken. <http://bank.stat.gl/ARDLED4>

Tabel 7 viser, at 7.924 personer var ramt af ledighed i mindst én måned i løbet af 2013, hvilket er knap tre gange så mange personer, som var ledige i gennemsnit pr. måned. Det fremgår endvidere af tabellen, at over halvdelen af de ledighedsramte i 2013 dog kun var ramt af ledighed i højst 3 måneder, mens under 10 pct. af de ledighedsramte var ledige i 10-12 måneder.

Det fremgår af figur 5.3, at unge – i særdeleshed i bygderne – er markant hårdere ramt af ledighed end den lidt ældre befolkning. Således er ledighedsprocenter for de 18-19-årige henholdsvis 19,2 pct. i byerne og 31,5 i bygderne, mens den gradvist aftager for både byer og bygder frem til ca. 35-års alderen. Det ses endvidere af figuren, at ledigheden i bygderne er større end i byerne uanset hvilken aldersgruppe, der sammenlignes på.

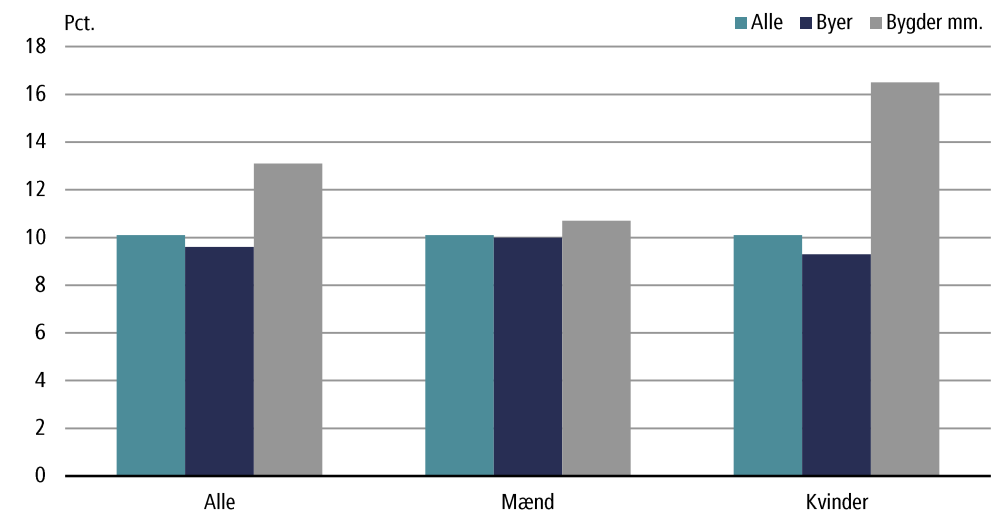
Figur 5.3. Ledigheden i gennemsnit pr. måned fordelt på alder og bosted 2013

Kilde: Statistikbanken. <http://bank.stat.gl/ARDLED4>

Af figur 5.4 ses det, at ledigheden blandt kvinder og mænd var ens i 2013, når man betragter landet som helhed. Dette dækker dog over, at kvinder i byerne oplevede den laveste ledighed, mens deres medsøstre i bygderne var klart hårdest ramt af ledighed. Blandt mændene var der derimod næsten ingen forskel i ledigheden byer og bygder imellem.

Figur 5.4. Ledigheden fordelt på køn og bosted 2013

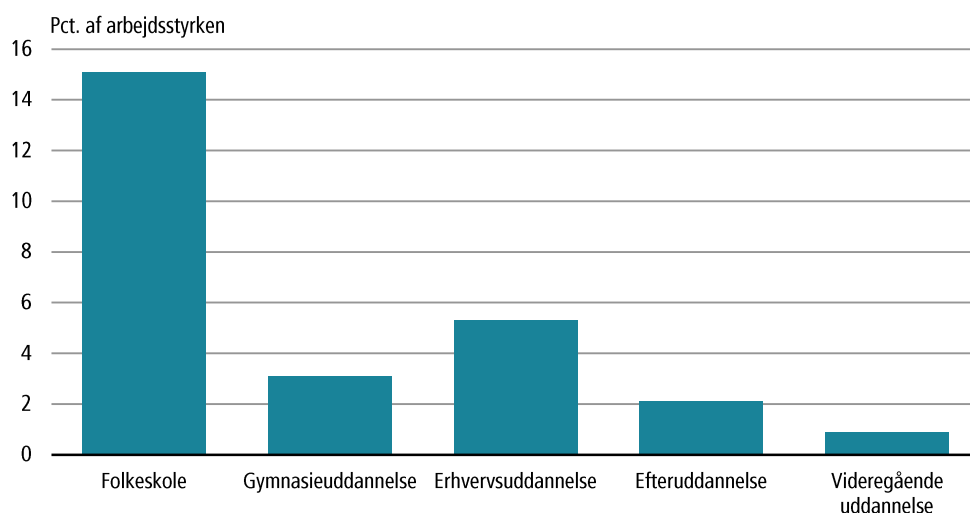

Kilde: Statistikbanken. <http://bank.stat.gl/ARDLED4>

Som det fremgår af figur 5.5, har langt hovedparten af de ledige – omkring 84 pct. – ingen uddannelse udover folkeskolen. Ledighedsprocenten inden for denne uddannelsesgruppe har endvidere været stigende de seneste år, og således var 15,1 pct. af den del af arbejdsstyrken, der havde folkeskolen som højest fuldførte uddannelse, ledige i 2013. Tabel 11 viser tallene for ledige fordelt på højest fuldførte uddannelse 2010 - 2013.

I 2013 ledighedsprocenten inden for alle andre uddannelsesgrupper lå derimod under landsgennemsnittet på 10,1 pct. I særdeleshed var ledigheden blandt de højest uddannede meget lav med en ledighedsprocent på 0,9.

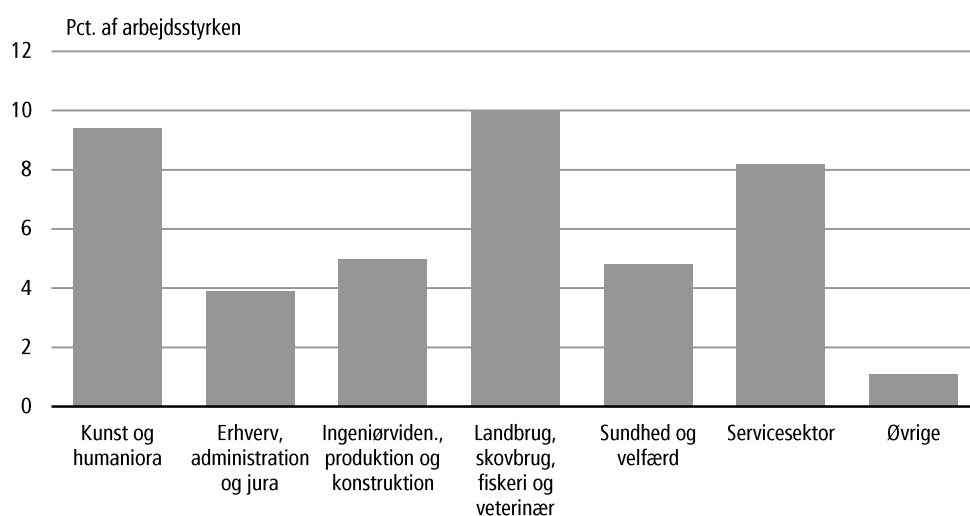
Figur 5.5. Ledighedsprocent fordelt på højest fuldført uddannelse 2013

Kilde: Statistikbanken <http://bank.stat.gl/ARDLED7>

Figur 5.6 viser, at der er visse forskelle i ledigheden inden for de forskellige uddannelsessektorer blandt personer med en erhvervsuddannelse som højest fuldførte uddannelse. Således var ledighedsprocenten i 2013 blandt erhvervsuddannede inden for Kunst og humaniora (eksempelvis tolke og grafikere) på 9,4 pct. og inden for Landbrug, skovbrug, fiskeri og veterinær (eksempelvis fiskeriassistenter og vodbindere) på 10,0 pct. Omvendt var der relativ lav ledighed blandt erhvervsuddannede inden for Erhverv, administration og jura (eksempelvis HK-assistenter og butiksuuddannede), der havde en ledighedsprocent på 3,9 i 2013 og blandt Øvrige erhvervsuddannede (eksempelvis IT-administratorer), hvor ledigheden lå på 1,1 pct. i 2013.

Figur 5.6. Ledighedsprocent blandt erhvervsuddannede fordelt på uddannelsessektor 2013

Kilde: Statistikbanken <http://bank.stat.gl/ARDLED7>

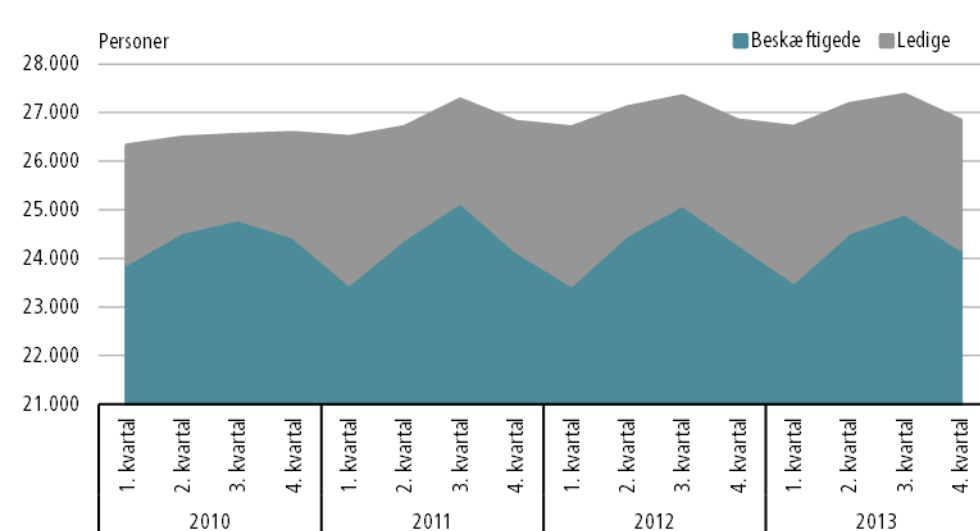
6. Arbejdsstyrken

Arbejdsstyrken

Arbejdsstyrken er mængden af arbejdskraft, der er udbudt på arbejdsmarkedet. Det vil med andre ord sige, at arbejdsstyrken består af alle personer, der enten er i beskæftigelse eller er ledige. Arbejdsstyrkestatistikken er derfor en overbygning af beskæftigelsesstatistikken og ledighedsstatistikken, hvor tallene i de to opgørelser i praksis blot lægges sammen. Idet ledighedsstatistikken kun dækker personer i alderen 18-64 år i den fastboende befolkning – defineret som bosiddende i landet hele opgørelsesåret – er arbejdsstyrken ligeledes kun opgjort for denne population. Beskæftigede og ledige, der er under 18 år eller over 64 år, eller som ikke har været bosiddende i landet hele opgørelsesåret indgår derfor ikke i arbejdsstyrkestatistikken.

Figur 6.1 viser, hvordan beskæftigelsen og ledigheden er fordelt inden for arbejdsstyrken. For at undgå mistolkninger af figuren bør det bemærkes, at 2. akse starter ved 21.000 personer, og således er arealerne af de farvede områder ikke et udtryk for forholdet mellem beskæftigelse og ledighed. Af figuren ses det, at arbejdsstyrkens størrelse er forholdsvis stabil på trods af større sæsonudsving i både beskæftigelsen og ledigheden. Dog er der en tendens til, at den – i lighed med beskæftigelsen – er størst i sommerhalvåret. Arbejdsstyrken toppes således i 3. kvartal, hvor den består af 600-700 flere personer end i 1. kvartal, hvor den er lavest.

Figur 6.1. Arbejdsstyrken inddelt i beskæftigede og ledige

Kilde: Statistikbanken. <http://bank.stat.gl/ARDSTK1>

Oversigt 6.1 viser, hvordan den fastboende befolkning er fordelt i og uden for arbejdsstyrken. Oversigten viser, at relativt mange yngre mennesker står uden for arbejdsstyrken, hvilket givetvis skyldes, at mange enten er under uddannelse uden at have fritidsjob ved siden af eller er på barselsorlov. Det kan endvidere bemærkes, at også relativt mange i de ældre aldersgrupper er uden for arbejdsstyrken. Den højeste frekvens af personer i arbejdsstyrken finder man blandt de 35-39 årige, hvor 83 pct. enten var i beskæftigelse eller registreret ledige. I alt var 74 pct. af den fastboende befolkning mellem 18 og 64 år i arbejdsstyrken i gennemsnit pr. måned i 2013.

Oversigt 6.1. Arbejdsstyrken og den samlede fastboende befolkning 2013

	Arbejdsstyrken i gennemsnit pr. måned	Personer uden for arbejdsstyrken i gennemsnit pr. måned	Samlet fastboende befolkning
Alle (18-64 år)	27.021	9.489	36.510
18-19 år	744	932	1.676
20-24 år	2.836	1.602	4.438
25-29 år	2.892	1.144	4.036
30-34 år	2.902	818	3.720
35-39 år	2.500	528	3.028
40-44 år	2.810	598	3.408
45-49 år	4.340	996	5.336
50-54 år	3.705	1.043	4.748
55-59 år	2.654	952	3.606
60-64 år	1.638	876	2.514

Kilde: Statistikbanken. <http://bank.stat.gl/ARDSTK1>

7. Revalidering

Revalidering

Revalidering tilbydes til personer i den erhvervsaktive alder, der ikke kan opnå beskæftigelse eller uddannelse på normale vilkår. Det handler om personer, hvis evne til at arbejde er nedsat på grund af helbredsforhold eller på grund af sociale årsager.

Piarsersarfik

Piarsersarfik er vejledningscentre og boglig opkvalificeringsskoler, der ligger i alle byer.

Personer der ikke kan komme ind på en erhvervsuddannelse, på grund af manglende faglige kvalifikationer, kan forbedre deres karakterer i Piarsersarfik.

Læs mere om Revalidering og Piarsersarfik i www.sullissivik.gl

8. Arbejdsskader og arbejdsmiljø

Arbejdstilsynet

Arbejdsmiljøet i Grønland er underlagt den danske stat, og Arbejdstilsynet er myndigheden på arbejdsmiljøområdet.

Grønland har sin egen arbejdsmiljølov i henhold til en dansk lov, Lovbekendtgørelse nr. 1048 af 25. oktober 2005. Arbejdsmiljøloven gælder for arbejde på land samt i begrænset omfang for luftfart, søfart og fiskeri.

Arbejdstilsynets formål er at medvirke til at skabe et sikkert og sundt arbejdsmiljø på de grønlandske arbejdspladser gennem:

- effektivt tilsyn
- målrettet regulering
- information

Det grønlandske arbejdsmiljøråd

Det grønlandske arbejdsmiljø råd har til formål at udbrede kendskabet til et sundt og sikkert arbejdsmiljø og at give arbejdsmarkedets parter medindflydelse på, at målet nås. I 2011 ændrede Arbejdsmiljørådet navn fra ”suliffigissaasut” til ”Suliffigissaaneq pillugu siunnersuisoqatigiit”, så navnet beskriver Rådets funktion og bliver enslydende med det danske navn .

Arbejdsmiljøuddannelsen

Den lovpligtige arbejdsmiljøuddannelse administreres af Arbejdstilsynet. Uddannelsen er af 37 timers varighed.

Det er et krav, at der i virksomheder med 10 ansatte og derover skal være en sikkerhedsorganisation med medlemmer, som gennemfører den lovpligtige arbejdsmiljøuddannelse. Siden januar 2009 har alle arbejdspladser med ansatte, uanset antal, været forpligtet til at udarbejde arbejdspladsvurderinger (APV) – uddannelsen giver redskaber til udarbejdelse af arbejdspladsvurderinger.

Oversigt 8.1. Gennemførte kurser på arbejdsmiljøuddannelsen

	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Kurser i alt	18	15	20	18	17	18	19	16	16	15	16	16	15	17
Kurser på grønlandsk	10	9	12	11	9	7	7	8	8	9	10	9	9	9
Kurser på dansk	8	6	8	7	8	11	12	8	8	6	6	7	6	7
Kurser på to sprog	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	1
Kurser i alt	272	195	314	259	270	246	301	262	246	255	242	234	...	...
Kursister - grønlandsk	150	123	206	166	154	109	198	144	123	153	143	136	...	...
Kursister - dansk	122	72	108	93	116	137	103	118	123	102	99	98	...	...

Kilde: Arbejdstilsynet

Arbejdsulykker

Det er alene arbejdsulykker på landjorden, der skal anmeldes til Arbejdstilsynet. Der er ikke anmeldelsespligt til Arbejdstilsynet for arbejdsulykker inden for søfart, fiskeri, luftfart og offshore.

Regler om anmeldelse af arbejdsskade fremgår af Arbejdsministeriets bekendtgørelse nr. 401 af 24. juni 1986. Fra starten af 2009 blev det muligt at foretage anmeldelser om arbejdsulykker og arbejdsbetingede lidelser elektronisk via hjemmesiden www.anmeld.gl

Oversigt 8.2. Anmeldte arbejdsulykker til Arbejdstilsynet fordelt på skadestyper

	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
I alt	216	245	258	299	334	343	297	287	350	458	587
Døde	2	2	-	2	4	0	2	0	1	1	0
Amputationer	1	1	1	1	5	4	3	1	5	4	0
Knoglebrud	24	22	36	32	31	35	28	29	44	47	90
Forstuvning mv.	60	63	69	89	111	123	87	58	68	107	206
Sårskader	49	60	46	66	75	79	63	52	55	88	121
Termisk skade	8	-	5	6	9	5	3	2	3	8	15
Bløddelsskader	18	36	42	51	41	55	41	25	51	76	56
Ætsning	2	2	3	3	7	4	4	7	4	5	0
Forgiftning	-	5	1	2	0	10	4	0	41	1	21
Uoplyst og andet	52	54	55	47	51	28	62	113	78	121	78

Kilde: Arbejdstilsynet i Grønland

Vigtige links indenfor arbejdsmarked

Se nærmere om landsstyreområdet for Erhverv, Råstoffer og Arbejdsmarked på adressen: www.naalakkersuisut.gl

Se nærmere om Arbejdstilsynet og Arbejdsmiljørådet i Grønland på adressen: www.at.gl

1. Metode

Kort om arbejdsmarkedsstatistikkerne

De tre arbejdsmarkedsstatistikker, beskæftigelses- ledigheds- og arbejdsstyrkestatistikken, som Grønlands Statistik udgiver, tager alle udgangspunkt i den internationale arbejdsorganisation ILO's definitioner og retningslinjer. De tre statistikker er af ILO beskrevet i sammenhæng og inden for samme rammestruktur, og således udgør statistikkerne samlet en sammenhængende arbejdsmarkedsstatistik.

2. Kilder til beskæftigelsesstatistikken

Kilder til beskæftigelsesstatistikken

De såkaldte månedsredegørelser og månedsspecifikationer udgør den mest centrale del af beskæftigelsesstatistikens datagrundlag, og begge stammer fra virksomhedernes månedlige indberetninger til Skattestyrelsen.

Månedssredegørelserne indeholder de enkelte virksomheders samlede månedlige lønudgifter og heraf hvor meget, der er indeholdt til skat og arbejdsmarkedsafgift. I månedsspecifikationerne fordeles løn og skat fra virksomhederne ud på de enkelte ansatte. Månedssredegørelserne er således virksomhedsorienterede, mens månedsspecifikationerne er personorienterede, og de to opgørelser er meget tæt knyttet til hinanden.

Ovenstående kilder dækker dog ikke alle personer i beskæftigelse – blandt andet mangler mange selvstændigt erhvervsdrivende og lønmodtagere med

dansk-registrerede arbejdsgivere. Den resterende beskæftigelse imputeres ud fra oplysninger om A-indkomst og resultat af egen virksomhed i Grønlands Statistiks personorienterede indkomstregister, der er dannet på baggrund af selvangivelsesoplysninger.

I forbindelse med imputering af beskæftigelse, der ikke er dækket af månedsredegørelserne og –specifikationerne, anvendes endvidere de kommunale registreringer af arbejdssøgende ved de lokale arbejdsmarkedskontorer.

Til at knytte brancheoplysninger på beskæftigelsen anvendes Grønlands Erhvervsregister (GER), hvor de registrerede virksomheder hver er tildelt en branche, hvor det skønnes, at virksomheden har sin primære aktivitet. I modsætning til tidligere, hvor denne brancheinddeling direkte blev overført til beskæftigelsesstatistikken, er der i forbindelse med nærværende udgivelse blevet modificeret i statistikens branchekodning, så den nu ikke flugter fuldstændig med GER. Motivationen til denne omkodning er, at flere større virksomheder – særligt med tilknytning til fiskeriet, og som direkte eller indirekte beskæftiger fiskere – er registreret under andre brancher i GER. Dette forhold har betydet, at beskæftigelsen inden for fiskeriet har været stærkt undervurderet, mens beskæftigelsen i andre brancher – primært inden for handel og industri – har været tilsvarende overvurderet. Omkodningen er fortaget således, at virksomhederne inddeles efter brancherelationer, hvilket eksempelvis betyder, at branchen ”Fiskeri, fangst og landbrug” foruden fiskere, fangere og landmænd også inkluderer blandt andet ansatte på fiskefabrikker og indhandlingssteder samt slagteriarbejdere. Ligeledes består beskæftigelsen i branchen ”Råstofudvinding” foruden minearbejdere også af andre personer med direkte råstofrelaterede jobs som eksempelvis geologiske undersøgelser.

Til at definere den fastboende befolkning anvendes Grønlands Statistiks befolkningsregister. Registret anvendes endvidere til at knytte demografiske oplysninger – såsom bopæl, alder og køn – til beskæftigelsen.

I forbindelse med opgørelser af beskæftigelsen i den offentlige sektor har Grønlands Statistiks register over kommunale udbetalinger af sociale ydelser været en hel central kilde. Registret har gjort det muligt at adskille månedsspecifikationerne i udbetalinger, der stammer fra beskæftigelse i kommunerne og i udbetalinger, der ikke er beskæftigelsesrelaterede såsom pension og arbejdsmarkedsydelse.

3. Databearbejdning og opgørelsesmetoder for beskæftigelsesstatistikken

Databearbejdning og opgørelsesmetoder for beskæftigelsesstatistikken

Det overordnede udgangspunkt for valg af opgørelsesmetoder er de retningslinjer og definitioner på området, som er beskrevet af ILO's statistiske kontor. Metoderne opfylder således i videst muligt omfang de internationale standarder på området.

ILO definerer i korte træk beskæftigelse som personer, der i en referenceperiode har udført arbejde i mindst én time. Referenceperiodens længde er derimod ikke klart defineret, men det anbefales, at den er relativ kort – eksempelvis en dag eller en uge. ILO anbefaler endvidere, at der defineres en minimumsalder for arbejdsstyrken ud fra de særlige forhold, der er gældende i det pågældende land. Derimod anbefales der ikke en øvre aldersgrænse.

Med månedsopgørelser på løn og ikke timer er Grønlands Statistiks datagrundlag ikke formelt forenelig med ILO-definitionen, hvorfor det har været nødvendigt at lave en tilpasset definition for den grønlandske beskæftigelse. Dette er forsøgt gjort, så den ligger tættest muligt på ILO-definitionen.

Den korteste referenceperiode, de anvendte data giver mulighed for, er én måned, hvilket er betydeligt længere end ILO's anbefalinger på én dag eller én uge. For at begrænse betydningen af den lange referenceperiode har det derfor været nødvendigt at hæve beskæftigelseskriteriet, der i ILO-definitionen er mindst én times arbejde. Idet statistikens datagrundlag ikke indeholder oplysninger om den arbejdstid, der ligger til grund for lønudbetalingerne, har det endvidere været nødvendigt at definere en omregningsfaktor mellem arbejdstid og løn.

Beskæftigelseskriteriet er valgt til mindst én dags arbejde i en måned, hvilket med udgangspunkt i en arbejdsdag på 8 timer, en arbejdsuge på 5 arbejdsdage og en måned på 20 arbejdsdage skaleret ned vil svare til et kriterium på 0,4 timer med en referenceperiode på en dag, og 2 timer med en referenceperiode på en uge. Som omregningsfaktor er valgt SIK's mindsteløn, da det antages, at langt hovedparten af de personer, der vil ligge omkring grænsen hører til blandt de lavest lønnede. Således har Grønlands Statistik valgt at definere, at en person er i beskæftigelse i en given måned, såfremt:

- Personen ved udgangen af året er fyldt 15 år.
- Personen har udført lønnet arbejde eller har optjent anden erhvervsrelateret indkomst (indhandling eller "løn" fra egen virksomhed) i den pågældende måned.
- Lønnen fra dette arbejde svarer som minimum til det beløb, som otte timers arbejde vil indbringe med en timesats svarende til mindstelønnen for ikke-faglærte arbejdere ifølge den på tidspunktet gældende overenskomst mellem SIK og Naalakkersuisut.

De data, der lægger til grund for opgørelserne, er skabt med et administrativt formål, hvilket i nogen grad kan begrænse deres statistiske anvendelighed. Eksempelvis er betydningen af, om en lønudbetaling er registreret for juni eller december, formentlig meget mindre i en skattemæssig kontekst, end det er i en statistisk. Som følge heraf har det været helt afgørende for opgørelsernes kvalitet, at der er blevet foretaget en omfattende datavalidering. Denne validering beskrives i de nedenstående afsnit.

I månedsspecifikationerne er det ikke muligt at se, om en registrering vedrører løn for arbejde, eller om der er tale om en ikke-beskæftigelsesrelateret udbetaling. Derfor er der ved brug af Grønlands Statistiks register over udbetalinger af sociale ydelser lavet en kortlægning af modtagere af disse ydelser på månedsplan. Udbetalinger til disse personer er efterfølgende frasorteret månedsspecifikationer knyttet til kommunerne, og de dertilhørende redegørelser er nedjusteret med summen af disse udbetalinger.

Samme problematik gør sig gældende i andre brancher, der også udbetaler ikke-beskæftigelsesrelateret A-indkomst. Da det må antages, at beskæftigelsen er minimal i forhold til antallet af ikke-beskæftigede personer, der modtager ydelser fra disse brancher, er beskæftigede i pensionskasser samt syge- og livsforsikringsvirksomheder helt udeladt.

Ekstraordinære udbetalinger, der hidrører beskæftigelse i en flermåneders periode – eksempelvis feriepenge og særlige bonusordninger – er der brugt en del ressourcer på at få identificeret, og de er efterfølgende blevet fordelt ud på alle aktive måneder for den pågældende ansættelse i det pågældende år.

Efter at ovenstående valideringsarbejde er udført og data er samkørt med Grønlands Statistiks befolkningsregister, således at data afgrænses til den fastboende befolkning over 14 år, samkøres data med Grønlands Statistiks indkomstregister. Dette for at imputere den beskæftigelse, som ikke dækkes af månedsredegørelserne og –specifikationerne. I praksis gøres dette ved at identificere personer, der opfylder nedenstående kriterier.

- Personen er registret som beskæftiget i højst seks måneder i det midlertidige beskæftigelsesregister, der er dannet efter ovenstående valideringer.
- Personen har i indkomstregistret en betydelig (defineret ud fra bruttoindkomstdeciler i indkomststatistikken) registret A-indkomst eller indkomst fra egen virksomhed, der ikke i forvejen er registreret i månedsspecifikationerne (hverken løn eller senere frasorterede ikke-beskæftigelsesrelaterede indkomster). Grænsen for, hvornår disse indkomster er ”betydelige” gradueres efter antallet af måneder, hvor personen i forvejen er registret beskæftiget eller som arbejdssøgende.
- Måneder hvor personen har ladet sig registrere som arbejdssøgende vil vedkommende ikke kunne betragtes som beskæftiget (dette gælder kun for imputeret beskæftigelse).

Den imputerede beskæftigelse udgjorde i 2012 1.188 personer i gennemsnit pr. måned, hvoraf 569 var lønmodtagere og 619 var selvstændige. Idet der i indkomstregistret ikke forelægger oplysninger om, ved hvilke arbejdsgivere A-indkomsten er optjent, er den imputerede lønmodtagerbeskæftigelse tildelt branchen ”Ukendt”. Den imputerede beskæftigelse blandt selvstændige er brancheplaceret ud fra det i selvangivelsen angivne virksomhedsnummer

(GER-nummer). I tilfælde, hvor selvstændige ikke har angivet virksomhedsnummer, er beskæftigelsen tildelt branchen "Fiskeri, fangst og landbrug", såfremt vedkommende har registreret indhandling i selvangivelsen, og ellers branchen "Ukendt", hvis der hverken er registreret virksomhedsnummer eller positiv indhandling i selvangivelsen.

Det hele udmønter sig i sidste ende i et personorienteret beskæftigelsesregister der udover oplysninger om registreret løn, skat og branche også indeholder demografiske oplysninger såsom køn, alder og bopæl, samt en oplysning om den pågældende ansættelse er klassificeret som hovedbeskæftigelse eller bibeskæftigelse. Hovedbeskæftigelse er defineret som den ansættelse, hvor der i den pågældende måned er registreret den højeste løn, og alle andre ansættelser for den pågældende person i den pågældende måned defineres som bibeskæftigelse.

4. Fejlkilder over beskæftigelsesstatistikken

Fejlkilder over beskæftigelsesstatistikken

Idet registrene, der danner grundlag for statistikken, er skabt ud fra store mængder administrative data, er der naturligvis en række mulige fejlkilder. De væsentligste af disse præsenteres her.

Da statistikken primært bygger på arbejdsgivernes månedlige indberetninger af løn med mere, hænger opgørelsernes kvalitet uløseligt sammen med, hvor nøjagtige disse indberetninger reelt er. Således vil praksis for periodisering af lønningerne i den enkelte virksomhed være en usikkerhedsfaktor af en vis betydning. Som beskrevet i afsnittet om datavalidering har denne problematik fået betydelig opmærksomhed i tilblivelsen af de endelige registre. I særdeleshed er der blevet brugt en del ressourcer på at identificere ekstraordinære enkeltudbetalinger, som hidrører beskæftigelse i en flermåneders periode såsom feriepenge og særlige bonusordninger. På grund af størrelsen og kompleksiteten af data må det dog forventes, at en vis del af disse ekstraordinære udbetalinger ikke har ladet sig identificere og følgelig må anses som en fejlkilde.

En lignende problematik er gældende for registreringerne af de sociale ydelser, der bruges til residualt at udlede beskæftigelsesrelaterede kommunale udbetalinger. Udbetalinger af sociale ydelser vedrører ikke nødvendigvis registreringsmånederne, idet eksempelvis udbetalinger for flere måneder kan ligge i samme registrering. Selvom datavalideringen har været meget grundig for at rette op på denne problematik, må det på grund af datakompleksiteten betragtes som en kilde til usikkerhed.

De største offentlige arbejdsgivere, Selvstyret og kommunerne, dækker en lang række forskellige arbejdsfelter såsom undervisning, sundhedsvæsen og administration. Som lønudbetalende arbejdsgivere optræder de dog kun som én enkelt arbejdsgiver hver især, hvorfor beskæftigelsen inden for hver enkelt af disse enheder ikke – med det nuværende datagrundlag – kan

brancheinddeles efter aktivitet. Al beskæftigelse fra disse arbejdsgivere er derfor klassificeret som Offentlig administration, og følgelig er brancher med stor offentlig beskæftigelse – blandt andet Undervisning og Sundhedsvæsen – stærkt undervurderede i beskæftigelsesopgørelserne.

5. Kilder til ledigheds- og arbejdsstyrkestatistikken

Kilder til ledigheds- og arbejdsmarkedsstatistikken

Den primære kilde til ledighedsstatistikken er de månedlige registreringer af borgere, der har henvendt sig til det lokale arbejdsmarkedskontor som arbejdssøgende. Langt hovedparten af disse henvendelser er af kommunerne registreret i det fælleskommunale administrationssystem Winformatik, hvorfra Grønlands Statistik hver måned modtager et udtræk. Data fra enkelte bygder registreres dog ikke regelmæssigt i Winformatik, og for fuldstændighedens skyld indhenter Grønlands Statistik de manglende data direkte fra de enkelte bygdekontorer.

ILO's retningslinjer foreskriver, at såfremt en person i referenceperioden er opgjort som beskæftiget, kan vedkommende ikke opgøres som ledig. Derfor er Grønlands Statistiks beskæftigelsesregister blevet anvendt til at frasortere ledighedsregistrerede personer, der i samme måned har været i beskæftigelse. Beskæftigelsesregistret er endvidere blevet brugt til opgørelsen af arbejdsstyrken, der er defineret som gruppen af personer, der enten er i beskæftigelse eller er ledige.

Både arbejdsstyrke- og ledighedsstatistikken afgrænses til at dække den fastboende befolkning mellem 18 og 64 år, og dette gøres med udgangspunkt i Grønlands Statistiks befolkningsregister. Registret anvendes endvidere til at knytte demografiske oplysninger – såsom bopæl, alder og køn – til såvel ledigheden som arbejdsstyrken.

6. Databearbejdning og opgørelsesmetoder for ledigheds- og arbejdsstyrkestatistikken

Databearbejdning og opgørelsesmetoder for ledigheds- og arbejdsstyrkestatistikken

Det overordnede udgangspunkt for valg af opgørelsesmetoder er de retningslinjer og definitioner på området, som er beskrevet af ILO's statistiske kontor. Metoderne opfylder således – så vidt det har været muligt med de tilgængelige data – de internationale standarder på området.

ILO-definitionen af ledighed bygger på tre kriterier, som skal være opfyldt samtidig. Ifølge definitionen er en ledig en person, der i referenceperioden:

ikke er i beskæftigelse,

aktivt søger arbejde og
er umiddelbart klar til at begynde på arbejde.

Referenceperiodens længde er ikke klart defineret, men der anbefales en relativ kort – eksempelvis en dag eller en uge. ILO anbefaler endvidere, at der defineres en minimumsalder for arbejdsstyrken – som ledigheden er en delmængde af – ud fra de særlige forhold, der er gældende i det pågældende land. Derimod anbefales der ikke en øvre aldersgrænse.

Idet de tilgængelige data primært er skabt med et administrativt formål, opfylder de ikke nødvendigvis ILO-kriterierne for ledighed. Derfor har det i praksis været nødvendigt at tilpasse definitionen, så den med udgangspunkt i de tilgængelige data i videst mulig omfang opfylder ILO's anbefalinger. I praksis er følgende kriterier valgt som definition for at være ledig i en måned. Personen er i den pågældende måned:

1. registreret som henvendt arbejdssøgende ved et arbejdsmarkedskontor og
2. ikke registreret som beskæftiget i beskæftigelsesregistret.

Som en del af datavalideringen og for at sikre en homogen analysepopulation, hvor demografiske og geografiske profiler er kendte, afgrænses ledighedsstatistikken og arbejdsstyrken til den fastboende befolkning. Denne er defineret som alle personer, der havde bopæl i landet både primo og ultimo opgørelsesåret.

Endvidere afgrænses de to statistikker til personer i alderen 18-64 år. Dette grundet at arbejdssøgende under 18 år og over 64 år kun i sjældne tilfælde lader sig registre ved det lokale arbejdsmarkedskontor. Dette skyldes formentligt, at personer i disse aldersgrupper ikke er berettiget til indkomst-erstattende ydelser, der er betinget af, at man lader sig registrere som arbejdssøgende. Statistikens primære kilde dækker således ikke i tilstrækkelig grad ledige udenfor alderen 18-64 år, hvorfor opgørelser for disse aldersgrupper er behæftet med stor usikkerhed og derfor udelades.

Både ledighedsregistret og arbejdsstyrkeregistret indeholder foruden de relevante arbejdsmarkedsoplysninger også demografiske oplysninger for de enkelte personer. Det drejer sig eksempelvis om alder, køn og fødested, hvor oplysningerne stammer fra Grønlands Statistiks befolkningsregister opgjort ultimo opgørelsesåret. Ledigheden er således registret på det sted, personen bor, hvilket ikke nødvendigvis er samme lokalitet, hvor vedkommende er blevet registreret som arbejdssøgende.

7. Fejkilder over ledigheds- og beskæftigelsesstatistikken

Fejkilder over ledigheds- og beskæftigelsesstatistikken

Opgørelserne i ledigheds- og arbejdsstyrkestatistikkerne rummer en række mulige fejkilder, der ligger i afvigelserne fra ILO-definitionen og/eller

hidrører de anvendte data. De væsentligste fejkilder præsenteres i det følgende.

Der er personer, der registreres som ledige, selvom de ikke aktivt søger arbejde, og som følgelig ikke står til rådighed for arbejdsmarkedet. Det drejer sig blandt andet om personer, der deltager i kursusforløb for at blive opkvalificeret. Det er endvidere kendt, at personer, der ikke vurderes klar til at påtage sig arbejde, også bliver registreret.

Der er givetvis personer, der er ledige ud fra ILO-definitionen, der af den ene eller anden grund ikke lader sig registrere på arbejdsmarkedskontoret. Det kunne eksempelvis skyldes manglende incitament, hvis vedkommende ikke er berettiget til hjælp fra det offentlige.

Der synes ikke at være en ensartet praksis på arbejdsmarkedskontorerne for, hvornår en person registreres. Forskelle i ledighedstallene mellem de enkelte lokaliteter kan således være udtryk for forskelle i administrationspraksis mellem de enkelte arbejdsmarkedskontorer.

Praksis for registrering af ledige på det enkelte arbejdsmarkedskontor kan desuden være ændret i løbet af tiden eksempelvis i forbindelse med ensretning af praksis på arbejdsmarkedskontoerne i kommunen.

En indlysende mulig fejkilde er, at alle ledighedsregistreringer er manuelt indtastet for at data kan bearbejdes elektronisk. Denne fejkilde skønnes dog at være minimal.

Fejlkilder i de registre, der bruges i forbindelse med dannelsen af ledighedsregistret, føres med over. Fejlperiodiseringer i beskæftigelsesregistret vil således være en fejkilde i ledighedsregistret i de tilfælde, hvor en registreret ledig fejlagtigt er blevet registreret som beskæftiget. Det samme er gældende for arbejdsstyrkeregistret, der følgelig vil indeholde fejkilderne i både beskæftigelsesregistret og ledighedsregistret.

Hovedbeskæftigelse blandt den fastboende befolkning fordelt på demografi 2013

Tabel 1. Hovedbeskæftigelse blandt den fastboende befolkning fordelt på demografi 2013

	Beskæftiget mindst én måned			Beskæftigelse i gennemsnit pr. måned	
	Samlet befolkning	Antal	Pct.	Antal	Pct.
Hele landet (inkl. uden for kommunal inddeling)	42.914	33.401	78	25.461	59
Kommuner					
Kommune Kujalleq	5.515	3.996	72	2.879	52
Kommuneqarfik Sermersooq	16.725	13.412	80	10.671	64
Qeqqata Kommunia	7.214	5.739	80	4.453	62
Qaasuitsup Kommunia	13.249	10.107	76	7.331	55
Bosted					
Byer	36.917	28.824	78	22.297	60
Bygder mm.	5.997	4.577	76	3.164	53
Fødested					
Født i Grønland	38.108	29.387	77	21.810	57
Født uden for Grønland	4.806	4.014	84	3.651	76
Køn					
Mænd	22.839	18.353	80	14.109	62
Kvinder	20.075	15.048	75	11.352	56
Distrikter					
Nanortalik	1.457	969	67	665	46
Qaqortoq	2.643	2.001	76	1.480	56
Narsaq	1.415	1.026	73	734	52
Paamiut	1.297	968	75	687	53
Nuuk	13.010	10.808	83	8.847	68
Maniitsoq	2.482	1.905	77	1.435	58
Sisimiut	4.732	3.834	81	3.018	64
Kangaatsiaq	887	634	71	411	46
Aasiaat	2.556	1.879	74	1.347	53
Qasigianguit	971	766	79	589	61
Ilulissat	3.768	2.951	78	2.268	60
Qeqertarsuaq	711	518	73	382	54
Uummannaq	1.723	1.405	82	1.050	61
Upernavik	2.053	1.553	76	1.042	51
Qaanaaq	580	401	69	243	42
Tasiilaq	2.087	1.415	68	984	47
Illoqqortoormiut	319	209	66	142	45
Alder					
15-19 år	3.860	2.455	64	1.017	26
20-24 år	4.438	3.814	86	2.383	54
25-29 år	4.036	3.511	87	2.537	63
30-34 år	3.720	3.321	89	2.603	70
35-39 år	3.028	2.758	91	2.312	76
40-44 år	3.408	3.069	90	2.575	76
45-49 år	5.336	4.698	88	3.942	74
50-54 år	4.748	3.993	84	3.384	71
55-59 år	3.606	2.901	80	2.450	68
60-64 år	2.514	1.813	72	1.521	60
Over 64 år	4.220	1.068	25	736	17

Antal hovedbeskæftigede i den fastboende befolkning i gennemsnit pr. måned fordelt på brancher 2008-2013

Tabel 2. Antal hovedbeskæftigede i den fastboende befolkning i gennemsnit pr. måned fordelt på brancher 2008-2013

	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Alle	26.022	25.866	25.583	25.488	25.500	25.460
Fiskeri, fangst og landbrug	4.171	3.731	3.531	3.415	3.532	3.548
Råstofudvinding	142	120	119	137	143	128
Industri	294	283	251	242	233	235
Energi- og vandforsyning	406	411	423	410	390	392
Bygge og anlæg	2.052	2.064	1.958	1.872	1.952	1.872
Handel	3.171	3.094	3.016	3.009	3.086	3.045
Hotel- og restauration	776	754	769	785	756	806
Transport	2.464	2.641	2.623	2.616	2.629	2.583
Forretningservice	1.398	1.300	1.298	1.344	1.426	1.500
Offentlig administration og service	9.657	9.973	10.044	10.052	9.804	9.895
Øvrige serviceerhverv	766	790	807	817	844	865
Uoplyst	725	705	744	789	705	591

Kilde: Statistikbanken. <http://bank/stat.gl/ARDBFB3>

Hovedbeskæftigelse, løn og skat for den fastboende befolkning fordelt på brancher 2013

Tabel 3. Hovedbeskæftigelse, løn og skat for den fastboende befolkning fordelt på brancher 2013

	Antal hovedbeskæftigede mindst én måned	Antal hovedbeskæftigede i gennemsnit pr. måned	Gennemsnitlig månedsløn fra hovedbeskæftigelse	Indeholdt skat fra hovedbeskæftigelse i gennemsnit pr. måned
Alle	33401	25461	25671	8645
Fiskeri, fangst og landbrug	6819	3548	30491	9080
Råstofudvinding	235	128	39274	14781
Industri	475	235	27035	9551
Energi- og vandforsyning	540	392	27468	9645
Bygge og anlæg	2893	1872	27871	9970
Handel	5835	3045	17503	5663
Hotel- og restauration	1841	806	16983	5641
Transport	3987	2583	29180	10108
Forretningservice	2570	1500	31371	11046
Offentlig administration og service	14537	9895	24385	8306
Øvrige serviceerhverv	1765	865	23991	8280
Uoplyst	656	591	33160	12669

Kilde: Statistikbanken. <http://bank/stat.gl/ARDBFB1>

Antal hovedbeskæftigede i den fastboende befolkning i gennemsnit pr. måned fordelt på kommuner og brancher 2013

Tabel 4. Antal hovedbeskæftigede i den fastboende befolkning i gennemsnit pr. måned fordelt på kommuner og brancher 2013

	Kommune Kujalleq	Kommuneqarfik Sermersooq	Qeqqata Kommunia	Qaasuitsup Kommunia
Alle	2.880	10.670	4.454	7.331
Fiskeri, fangst og landbrug	287	737	635	1.889
Råstofudvinding	92	30	3	3
Industri	7	151	39	38
Energi- og vandforsyning	49	148	46	149
Bygge og anlæg	253	771	482	361
Handel	372	1.171	600	901
Hotel- og restauration	92	343	130	240
Transport	246	1.373	459	498
Forretningservice	85	820	256	235
Offentlig administration og service	1.251	4.257	1.586	2.797
Øvrige serviceerhverv	91	521	132	120
Uoplyst	55	348	86	100

Kilde: Statistikbanken. <http://bank/stat.gl/ARDBFB3>

Hovedbeskæftigelse og løn for den fastboende befolkning fordelt på køn og brancher 2013

Tabel 5. Hovedbeskæftigelse og løn for den fastboende befolkning fordelt på køn og brancher 2013

	Antal hovedbeskæftigede i gennemsnit pr. måned		Gennemsnitlig månedsløn fra hovedbeskæftigelse	
	Mænd	Kvinder	Mænd	Kvinder
Alle	14.109	11.352	28.909	21.646
Fiskeri, fangst og landbrug	3.004	545	33.181	15.663
Råstofudvinding	109	20	39.928	35.640
Industri	175	60	28.359	23.165
Energi- og vandforsyning	330	62	27.947	24.898
Bygge og anlæg	1.726	146	28.433	21.245
Handel	1.548	1.497	20.515	14.388
Hotel- og restauration	369	437	20.431	14.072
Transport	1.939	644	30.423	25.439
Forretningservice	924	577	35.270	25.124
Offentlig administration og service	3.187	6.708	26.836	23.221
Øvrige serviceerhverv	430	435	24.896	23.097
Uoplyst	369	222	36.598	27.446

Kilde: Statistikbanken. <http://bank/stat.gl/ARDBFB2>

Antal ledige i gennemsnit pr. måned fordelt på distrikt, bosted og køn 2013

Tabel 6. Antal ledige i gennemsnit pr. måned fordelt på distrikt, bosted og køn 2013

	Alle	Mænd	Kvinder	Byer			Bygder mm.		
				Alle	Mænd	Kvinder	Alle	Mænd	Kvinder
Hele landet (Inkluderer områder uden for distriktinddeling)	2.725	1.494	1.232	2.269	1.272	997	455	222	233
Nanortalik	127	79	48	82	50	32	46	30	16
Qaqortoq	176	106	70	172	104	68	4	2	2
Narsaq	115	74	42	113	72	41	3	2	1
Paamiut	97	62	35	90	57	33	7	5	2
Nuuk	650	380	270	629	364	265	21	16	5
Maniitsoq	161	93	68	137	83	54	23	10	13
Sisimut	230	113	117	205	100	105	25	13	12
Kangaatsiaq	107	53	54	43	22	21	63	31	32
Aasiaat	147	87	60	138	82	56	8	5	3
Qasigiannuit	66	38	28	55	29	26	2	1	1
Ilulissat	198	99	99	190	96	94	8	3	5
Qeqertarsuaq	27	14	13	27	14	13	0	0	0
Uummannaq	96	48	48	63	35	28	33	13	20
Upernavik	167	77	90	56	33	23	111	44	67
Qaanaaq	92	49	43	76	41	35	16	8	8
Tasiilaq	236	110	126	150	70	80	85	39	46
Ittoqqortoormiit	43	20	23	43	20	23	0	0	0

Kilde: Statistikbanken. <http://bank.stat.gl/ARDLED3>

Antal ledige fordelt på antal måneder i ledighed, alder og bosted 2013

Tabel 7. Antal ledige fordelt på antal måneder i ledighed, alder og bosted 2013

	Alle (18-64 år)	18-19 år	20-24 år	25-29 år	30-34 år	35-39 år	40-44 år	45-49 år	50-54 år	55-59 år	60-64 år
Mindst en måned											
Alle	7.924	560	1.505	1.087	873	559	679	1039	840	496	286
Byer	6.437	435	1.168	893	706	458	559	875	702	399	242
Bygder mm.	1.487	125	337	194	167	101	120	164	138	97	44
1-3 måneder											
Alle	4.362	353	912	614	477	312	375	518	422	238	141
Byer	3.464	272	697	498	376	253	306	419	335	186	122
Bygder mm.	898	81	215	116	101	59	69	99	87	52	19
4-6 måneder											
Alle	1.807	134	359	265	200	130	153	224	184	108	50
Byer	1.481	104	286	220	165	107	119	194	155	89	42
Bygder mm.	326	30	73	45	35	23	34	30	29	19	8
7-9 måneder											
Alle	1.001	54	165	127	126	65	77	165	114	63	45
Byer	831	44	131	98	106	53	67	142	102	49	39
Bygder mm.	170	10	34	29	20	12	10	23	12	14	6
10-12 måneder											
Alle	754	19	69	81	70	52	74	132	120	87	50
Byer	661	15	54	77	59	45	67	120	110	75	39
Bygder mm.	93	4	15	4	11	7	7	12	10	12	11

Kilde: Statistikbanken. <http://bank.stat.gl/ARDLED5>

Ledighedsprocent i gennemsnit pr. måned fordelt på distrikt, bosted og køn 2013

Tabel 8. Ledighedsprocent i gennemsnit pr. måned fordelt på distrikt, bosted og køn 2013

	Alle			Byer			Bygder mm.		
	Alle	Mænd	Kvinder	Alle	Mænd	Kvinder	Alle	Mænd	Kvinder
Hele landet (Inkluderer områder uden for distriktinddeling)	10,1	10,1	10,1	9,6	9,6	9,3	13,1	10,7	16,5
Nanortalik	16,9	17,8	17,8	14,8	16,0	13,6	22,5	22,7	22,2
Qaqortoq	11,2	12,8	9,5	11,4	13,1	9,4	8,0	6,3	11,8
Narsaq	14,4	17,1	11,5	17,0	19,9	13,5	2,3	2,8	1,7
Paamiut	13,2	14,1	11,7	13,1	14,0	11,8	12,7	15,2	9,1
Nuuk	7,1	7,7	6,4	7,0	7,6	6,4	14,6	17,6	9,4
Maniitsoq	10,7	11,1	10,2	11,4	12,6	9,9	7,7	5,5	10,9
Sisimut	7,4	6,6	8,3	7,7	6,9	8,6	5,7	5,1	6,5
Kangaatsiaq	21,1	19,2	23,4	17,3	16,7	18,1	24,7	21,5	28,1
Aasiaat	10,2	10,8	9,5	10,1	10,6	9,5	11,8	15,6	8,3
Qasigiannuit	9,3	9,0	9,7	9,2	9,0	9,5	10,3	7,7	6,7
Ilulissat	8,4	7,7	9,1	8,7	8,1	9,3	4,4	2,9	6,6
Qeqertarsuaq	7,0	6,8	7,3	7,3	7,0	7,5	0,0	0,0	0,0
Uummannaq	8,8	7,9	9,8	10,0	10,1	9,8	7,2	4,9	9,9
Upernavik	14,0	11,2	18,1	10,4	11,3	9,6	17,0	11,2	25,9
Qaanaaq	28,2	27,4	29,5	27,8	27,9	27,8	30,2	25,0	38,1
Tasiilaq	20,0	17,0	23,6	17,6	15,1	20,3	26,5	21,4	33,1
Ittoqqortoormiit	23,6	20,4	27,4	24,2	21,1	27,7	0,0	0,0	0,0

Kilde: Statistikbanken. <http://bank.stat.gl/ARDLED4>

Antal ledige i gennemsnit pr. måned fordelt på bosted, køn og alder 2013

Tabel 9. Antal ledige i gennemsnit pr. måned fordelt på bosted, køn og alder 2013

	I alt	18-19 år	20-24 år	25-29 år	30-34 år	35-39 år	40-44 år	45-49 år	50-54 år	55-59 år	60-64 år
Alle bosteder											
I alt	2.725	156	453	355	299	189	235	398	320	203	117
Mænd	1.494	72	234	174	156	99	132	214	199	134	80
Kvinder	1.231	84	219	181	143	90	103	184	121	69	37
Byer											
I alt	2.269	122	355	299	246	156	199	347	279	169	97
Mænd	1.272	57	192	148	129	83	115	190	176	114	68
Kvinder	997	65	163	151	117	73	84	157	103	55	29
Bygder mm.											
I alt	457	34	98	56	53	32	36	52	41	35	20
Mænd	223	15	42	26	27	16	17	24	23	21	12
Kvinder	234	19	56	30	26	16	19	28	18	14	8

Kilde: Statistikbanken. <http://bank.stat.gl/ARDLED3>

Ledighedsprocent i gennemsnit pr. måned fordelt på bosted, køn og alder 2013

Tabel 10. Ledighedsprocent i gennemsnit pr. måned fordelt på bosted, køn og alder 2013

	I alt	18-19 år	20-24 år	25-29 år	30-34 år	35-39 år	40-44 år	45-49 år	50-54 år	55-59 år	60-64 år
Alle bosteder											
I alt	10,1	21,0	16,0	12,3	10,3	7,5	8,4	9,2	8,7	7,7	7,1
Mænd	10,1	18,7	14,7	11,1	10,3	7,3	8,6	9,3	9,7	8,7	8,2
Kvinder	10,1	23,4	17,6	13,6	10,3	7,9	8,1	9,1	7,3	6,2	5,6
Byer											
I alt	9,6	19,2	14,6	11,9	9,7	7,1	8,2	9,2	8,6	7,4	6,7
Mænd	10,0	17,5	14,1	11,1	9,9	7,0	8,6	9,5	10,0	8,7	8,0
Kvinder	9,3	20,9	15,3	12,8	9,5	7,2	7,6	8,8	6,9	5,6	4,8
Bygder mm.											
I alt	13,1	31,5	24,1	14,6	14,5	10,3	9,7	9,4	9,2	9,6	10,5
Mænd	10,7	25,0	18,5	11,4	12,9	9,0	8,3	7,6	8,2	8,9	8,9
Kvinder	16,5	39,6	31,5	19,4	16,6	12,0	11,3	11,7	10,9	11,0	14,0

Kilde: Statistikbanken. <http://bank.stat.gl/ARDLED4>

Ledighed fordelt på højest fuldførte uddannelse 2010 - 2013

Tabel 11. Ledighed fordelt på højest fuldførte uddannelse 2010 - 2013

	2010	2011	2012	2013
Alle	2.056	2.518	2.655	2.725
Folkeskole	1.752	2.157	2.254	2.296
Gymnasieuddannelse	18	29	38	37
Erhvervsuddannelse; Samlet	263	300	334	356
Erhvervsuddannelse; Kunst og humaniora	6	9	13	15
Erhvervsuddannelse; Erhverv, administration og jura	47	54	63	61
Erhvervsuddannelse; Ingeniørvidenskab, produktion og konstruktion	90	105	106	121
Erhvervsuddannelse; Landbrug, skovbrug, fiskeri og veterinær	22	28	31	29
Erhvervsuddannelse; Sundhed og velfærd	44	53	64	69
Erhvervsuddannelse; Servicesektor	53	51	56	61
Erhvervsuddannelse; Øvrige	1	1	1	1
Almen og erhvervsefteruddannelse	1	1	3	3
Videregående uddannelse	22	30	26	34

Kilde: Statistikbanken. <http://bank.stat.gl/ARDLED6>

Den fastboende arbejdsstyrke i gennemsnit pr. måned fordelt på køn og alder 2013

Tabel 12. Den fastboende arbejdsstyrke i gennemsnit pr. måned fordelt på køn og alder 2013

	Alle			Mænd			Kvinder		
	Arbejdsstyrken	Uden for arbejdsstyrken	Samlet befolkning	Arbejdsstyrken	Uden for arbejdsstyrken	Samlet befolkning	Arbejdsstyrken	Uden for arbejdsstyrken	Samlet befolkning
Alle	27.021	9.489	36.510	14.829	4.690	19.519	12.193 1)	4.798 1)	16.991
18-19 år	744	932	1.676	385	443	828	359	489	848
20-24 år	2.836	1.602	4.438	1.592	688	2.280	1.243	915	2.158
25-29 år	2.892	1.144	4.036	1.561	494	2.055	1.331	650	1.981
30-34 år	2.902	818	3.720	1.513	392	1.905	1.389	426	1.815
35-39 år	2.500	528	3.028	1.359	280	1.639	1.142	247	1.389
40-44 år	2.810	598	3.408	1.535	320	1.855	1.275	278	1.553
45-49 år	4.340	996	5.336	2.313	557	2.870	2.027	439	2.466
50-54 år	3.705	1.043	4.748	2.043	552	2.595	1.661	492	2.153
55-59 år	2.654	952	3.606	1.547	508	2.055	1.106	445	1.551
60-64 år	1.638	876	2.514	981	456	1.437	658	419	1.077

Note: 1) Som følge af afrunding afviger summen af tallene fra totalen.

Kilde: Statistikbanken. <http://bank.stat.gl/ARDSTK1>

Signatur forklaring:

- ... Oplysninger foreligger ikke
- .. Oplysninger for usikre til at angives eller diskretionshensyn
- . Tal kan efter sagens natur ikke forekomme
- 0 Mindre end halvdelen af den anvendte enhed
- Nul
- * Foreløbigt eller anslået tal

Eventuel henvendelse

E-mail: stat@stat.gl

2015 statistisk årbog

Grønlands Statistik
Postboks 1025 · 3900 Nuuk
Tlf.: +299 34 57 70 · Fax: +299 34 57 90
www.stat.gl · e-mail: stat@stat.gl

